

తీయగా ప్రాణాలు తీయగా

“కృష్ణరంజనగారమ్మాయికా అనకాపల్లి సంబంధం భాయమయిందటండి” ఆ వార్త విన్న రామరాజు సంతోషంపట్టలేక పోయాడు. అంతలా సంతోషించడానికి కృష్ణంరాజు ఇతని అన్నకాడు, తమ్ముగాని పినతండ్రి కాని అంతకన్నా కాదు; పీళ్ళ మధ్యనలు చట్టరికమేలేదు. వీళ్ళిద్దరికీ మధ్య స్నేహమైనా లేదు, ప్రేమగా వీరిద్దరూ బద్ధ విరోధులు. అడిగాక రామరాజుకి పెళ్ళి వాల్చిన అమ్మాయింది. జీవితం వింటేపించే నెలరోజుల క్రితం తనమ్మాయిని ఇదే అనకాపల్లి సంబంధానికి చెప్పెళ్ళాడు. ఇప్పుడదే అమ్మాయి తమ శత్రువులమ్మాయిని చేసుకుంటుంటే ఇతనికి సంతోషం ఎందుకో అర్థంకాని భార్య ముక్కున వేలేసుకుని ఒంటింట్లోకెళ్ళింది. అప్పుడే వచ్చిన గుమాస్తా “అయ్యా! ఈ వార్తవిన్నారా! మనం వెళ్ళిన అనకాపల్లి సంబంధాన్నే కృష్ణంరాజు. రు తమ అమ్మాయికి భాయం చేసుకొచ్చాడు. ఇతర లాంఛనాలన్నీ గాక ఇరవై అయిదు ఎకరాల కొబ్బరితోట, మూడు లక్షల రొక్కం. ఉన్నదంతా సెళ్ళికే. పెడతే ఇకతనకేం మిగులుందట. పెళ్ళవడమేమిటి. కృష్ణంరాజు పోలేరయినా అవాలి లేదా బి.పి.

పెట్టి దేశాలట్టుకుపోవాలి” అని పద్దుపుస్తకాల్లో తల దూర్చేశాడు. రామరాజు, కృష్ణంరాజు ఇదివరకు కలిసే వ్యాపారం చేసేవారు. ఏదోపేటి వచ్చి ఇద్దరూ విడిపోయారు. వారితో బాటు ఊరు రెండుగా చీలి పోయింది. దాంతో కక్షలు కుట్టలు కూడా పెరిగాయి. రామరాజు కూతురు కృష్ణంరాజు కూతురు ఒకే వయసువారు. వాడికూతురు పెళ్ళికన్నా ముందు మనమ్మాయి పెళ్ళై ముందర చెయ్యాలని రాజులిద్దరూ కూడ తెగ తాపత్రయ పడనారంభించారు. ఇతను లక్షంటే అతను రెండు లక్షలు. అతను పదికరాలంటే ఇతను పదిపానెకరాలు; అలా ఒకరు వెళ్ళినచోటికే రెండోవారూ వెళ్ళడం వంతుల మీద మళ్ళీమళ్ళీ వెళ్ళడం. ఆ మగపెళ్ళివారికి మతిపోయి ‘మీకూ మీ సంబంధానికి ఓ దండం’ అనడం మామూలై పోయింది. చాలా రోజులు ఏ రాజుగారికీ అల్లుడు కుదరలేదు. ఓ శుభము చూర్చాన రామరాజుగారి జోడెడ్ల బండి అనకాపల్లిలో వాలింది. పద మూడెకరాల కొబ్బరి తోట, రెండులక్షల రొక్కం ఇస్తానన్నాడు. రెండు రోజులాగి కృష్ణంరాజు వెళ్ళాడు. ఇరవై అయిదు ఎకరాల

వాసు

కొబ్బరితోట, మూడు లక్షల రొక్కం తాంబూలాలిప్పుడే అన్నాడు. వాళ్ళ మొగ్గారు. పెళ్ళి భాయం అన్నారు. అంతకంటే ఎక్కువైనాని రామరాజు రాలేదు ఇదువరకటిలా.

“డాక్టర్ గారూ! ఇలా ఎందుకు ప్రవర్తించాడో నాకర్థం కావడం లేదు. ఈ మందులన్నీ తెగ్గులర్గా వాడితే ఓ యాడిచుటలు లైఫ్ కి గ్యారంటీ ఇవ్వగలను-అదీ జాగ్రత్తగా ఉండే”

“డాక్టర్ గారూ! ఎంత డబ్బైనా పరవాలేదు మా నారాయణ బ్రతకాలి”

“లాభం లేదండీ! అసలేహార్వోపేషంటు దానికి తోడు మీ నారాయణ కి లేని కంప్లైట్ లేదు-లేని అలవాటూ లేదు”

“ఫ్యాన్ తీసుకెళ్ళే నయమవుతుందాండీ?”

“మీ తృప్తికోసం కావాలంటే తీసుకెళ్ళండి. కానీ ఈ నారాయణ ఓ ఏడాది కన్నా బ్రతకడమన్నది ఆల్టోస్టే ఇంపాసిబుల్”

కృష్ణంరాజు గారమ్మాయిని వెళ్ళాడింది ఆ పేషంటు నారాయణే. రామరాజు ఆ నారాయణ రాజు అనారోగ్యం గురించి, అలవాట్ల గురించి పూర్తిగా తెలుసు. కృష్ణం రాజును పడగొట్టాలనే తను ముందు వెళ్ళిరట్టే వెళ్ళి పక్కకు తప్పకున్నాడు.

అందుకే ఆ పెళ్ళి వార్త విని విపరీతంగా సంతోషించాడు.

* ఆదా చెయ్యండి *
రూ॥ 120/- కే
న ల్ కో

- 2- బాండ్ ట్రాన్సిస్టర్
- * టూ-ఇన్-వన్ టైప్
- * ఒరిజినల్ ధర 300/- రు.
- * కానీ మీకు అది 170/- రూ. లకే వస్తుంది.
- అన్ని ఖర్చులతో కలిపి.
- * మీ ఇంటికి ఉచితంగా పోస్టల్ అందివ్వ బడుతుంది.
- * ఎ.సి. కరెంట్ తో గానీ, బాటరీతోగానీ ఆపరేట్ చెయ్యవచ్చు.
- * 2 సం॥ గ్యారెంటీ.
- * నష్టం లేదు. క్వాలిటీ గ్యారంటీ తో అందుతుంది.
- * మీ ఆర్డర్లు ఈ రోజే పంపండి.

SARASWATI ENTERPRISES (JH)
6, Rashied Market, Delhi-51.

ఇన్నేళ్ళ తర్వాత, అదీ పదిహేనేళ్ళ తర్వాత మా ఊరు వెళ్ళవల్సి వస్తుందని నేననుకోలేదు. పుట్టి పెరిగిన ఊరు వెళ్ళి అక్కడో నాల్గోజాలు వుండడం అదో అనుభవం... మనకన్నా పెద్దవాళ్ళు మనల్ని తేరిపారచూసి 'ఎలా వున్నావ్', 'పిల్లలెంతమంది', 'తల నెరసిపోయిందే' అంటూ పలకరించి భయపెడితే, కళ్ళ ముందు పుట్టిపెరిగిన గడుగ్గాయలు అలం దాలుగా ఎదిగి మనల్ని ఖాతరు చేయ కుండా తిరుగుతూవుంటే కొద్దిగా ఈర్ష్య, కింపిత్ బాధ, వీసమెత్తు ఆనందం కలు తాయి.

నన్ను చూసి "మీరెవరు" అంటూ ఓకటికి పదిమంది వందసార్లు అడిగారు! నేనెవ ర్నని చెప్పను! పాతిక సంవత్సరాలు ఆ ఊరు నాది... ఆ ఊళ్ళో గాలి నీరూ నావి! అలాంటిది బ్రతుకుతెరువు ఆ ఊరు నుంచి నన్ను తరిమికొట్టింది.... జీవితం మరలయిన మూటయితే, దాన్ని భుజాన వేసుకుని ఊరు వదలిపెట్టిన వాళ్ళల్లో నేను ఒకణ్ణి!!

మా నాన్నగారు చేసిన ఉద్యోగపుచిహ్నాలు, నేను తిరిగిన రోడ్డు, చదువు మొదలు పెట్టిన ఎలిమెంటరీ స్కూలు, ఆపైన హైస్కూలు, పొడవైన బజారు శివాలయం, దానికి ఎదురుగా చెరువు, చెరువు గట్టుక సమ్మెంట్ బెంచీలు, అటు పార్కు.. ఊరు చివర్న క్లబ్, మేం అద్దె కున్న యిళ్ళు, వాటి యింటి యుజమానులు,... స్నేహితులతో కలిసి తిరిగిన జ్ఞాపకాలు! నేను పకోచయస్తులకోసం, స్నేహితుల కోసం వెదికాను... చిన్నప్పటి నుండే షాల్సీ, సరదాల్సీ, బాధల్సీ ఒకసారి

మీ ఊరు పోవద్దు...! ప్రేమిణీ

అందరిలో పంచుకోవాలనిపించింది. నాకు తెలుసు వెలితనం అని! కానీ-నిజేపాలు

దావివుంచిన పెద్ద చాలా సంవత్సరాల తర్వాత తెరిచిచూస్తే కళ్ళే ఆనందమే నాకు మా ఊరునిచూస్తే పుట్టుకొచ్చింది.. "నువ్వు సుబ్బాలావువి కదూ! పెద్దవాడి